

การวิเคราะห์ระบบการต่อลงดินเพื่อลดค่าแรงดันไฟฟ้าตกในระบบจำหน่ายไฟฟ้า

Grounding System Analysis for Reduce Voltage Sag in Distribution System

นัฐโโชค รักไทยเจริญชีพ^{1*} สุรศิทธิ์ ประกอบกิจ¹ และ สมชาย ทรงศิริ²

¹อาจารย์ สาขาวิชาวิศวกรรมไฟฟ้า คณะวิศวกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร กรุงเทพฯ 10800

²ผู้อำนวยการ กองบำรุงรักษาระบบไฟฟ้า การไฟฟ้าส่วนภูมิภาค กรุงเทพฯ 10900

บทคัดย่อ

การเกิดฟอลต์หรือความผิดพร่องในระบบจำหน่ายไฟฟ้า ทำให้ไม่สามารถจ่ายกำลังไฟฟ้าในสภาพปกติได้ ซึ่งส่งผลกระทบด้านคุณภาพไฟฟ้ากับผู้ใช้ไฟ การเกิดฟอลต์แบบ 1 เฟสลงดิน เป็นการเกิดฟอลต์แบบไม่สมมาตร ซึ่งมีโอกาสเกิดฟอลต์ในเบอร์เซ็นต์สูง โดยที่ฟอลต์ทำให้ค่ากระแสไฟฟ้าและแรงดันไฟฟ้าในเฟสที่เกิดฟอลต์มีการเปลี่ยนแปลงไปอย่างมาก ขนาดแรงดันไฟฟ้าของเฟสที่เกิดฟอลต์จะมีค่าลดลง ซึ่งมีผลต่อค่าความเสียหายทางเศรษฐศาสตร์ของระบบ ดังนั้นทุกความวิจัยนี้ได้นำเสนอการวิเคราะห์ระบบการต่อลงดินเพื่อลดค่าแรงดันไฟฟ้าตกในระบบจำหน่ายไฟฟ้า ได้นำเทคนิคการวิเคราะห์ระบบการต่อลงดินเพื่อลดผลกระทบของแรงดันไฟฟ้าตกในระบบจำหน่ายไฟฟ้าในกรณี การเกิดฟอลต์ 1 เฟสลงดิน โดยมีวัตถุประสงค์ลดปัญหาแรงดันไฟฟ้าตกให้กับผู้ใช้ไฟ โดยการจำลองเหตุการณ์เกิดฟอลต์แบบ 1 เฟสลงดิน ในระบบจำหน่ายไฟฟาระดับแรงดัน 22 kV ของการไฟฟ้าส่วนภูมิภาค การประมวลผลทดสอบด้วยโปรแกรม EMTDC-PSCAD จากการทดสอบแสดงให้เห็นว่ารูปแบบการต่อลงดินมีผลต่อการลดปัญหาแรงดันไฟฟ้าตกให้กับผู้ใช้ไฟและสามารถช่วยลดค่าความเสียหายทางเศรษฐศาสตร์ของระบบได้

Abstract

The fault in a power distribution system disturbs the power dispatch under normal conditions, therefore, decreases the quality of the electric power. The single line to ground fault is an asymmetric fault that may have a high percentage chance to happen. The kind of fault changes power and voltage dramatically. The size of the phase voltage decreases which affect the economic damage of the system. This paper presents an analysis of grounding systems to reduce voltage drop in a power distribution system by using the technical analysis system in case of one phase to ground fault. The objective is to minimize voltage drop for users using the simulation with single line to ground fault in distribution system, voltage level at 22 kV PEA's test system. The simulation utilizes the EMTDC-PSCAD program. The results show that the grounding method can reduce the voltage drop and reduce the damage of the economic system

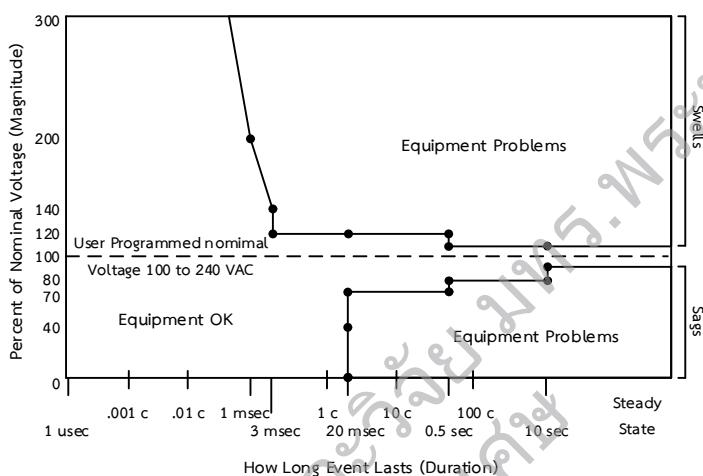
คำสำคัญ : แรงดันไฟฟ้าตก ระบบจำหน่ายไฟฟ้า ฟอลต์แบบ 1 เฟสลงดิน ระบบการต่อลงดิน

Keywords : Voltage sags, Distribution system, Single line to ground fault, Grounding system

*ผู้อพนธ์ประสานงานไปรษณีย์อิเล็กทรอนิกส์ nattachote.r@rmutp.ac.th โทร. 0 2913 2424 ต่อ 150

1. บทนำ

การเกิดฟอลต์ในระบบจำหน่ายไฟฟ้า ส่งผลกระทบด้านคุณภาพไฟฟ้ากับผู้ใช้ไฟ ระบบจำหน่ายไฟฟ้าที่ต้องมีความน่าเชื่อถือสูง มีเสถียรภาพในการทำงาน และมีการสัญเสียงพังงานไฟฟ้าในระบบในอัตราที่ต่ำ เมื่อมีฟอลต์แบบ 1 เฟลส์ลงดิน เกิดขึ้นในระบบจำหน่ายไฟฟ้า ค่ากระแสไฟฟ้าและแรงดันไฟฟ้าในเฟสที่เกิดฟอลต์จะเกิดการเปลี่ยนแปลงไปอย่างมาก ขนาดแรงดันไฟฟ้าของเฟสที่เกิดฟอลต์ จะมีค่าลดลงอย่างมาก ซึ่งความรุนแรงของฟอลต์ที่เกิดขึ้นจะผันแปรโดยตรงกับขนาดของกระแสฟอลต์ ประเภทของฟอลต์ ตำแหน่งที่เกิดฟอลต์ พิจารณาจากการฟตามมาตรฐาน ITIC (The Information Technology Industry Council) ดังแสดงในรูปที่ 1

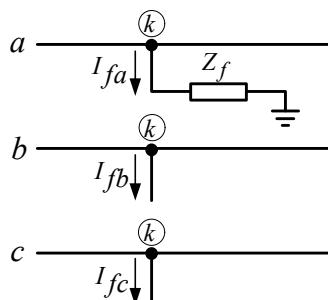


รูปที่ 1 แรงดันไฟฟ้ามาตรฐาน ITIC

จากรูปที่ 1 แสดงให้เห็นได้ว่ามีปัจจัยหลายอย่างที่เป็นองค์ประกอบที่สำคัญในการบ่งชี้ระดับความรุนแรงซึ่งจะสังเคราะห์ผลผลกระทบที่จะเกิดขึ้นกับผู้ใช้ไฟ กล่าวคืออุปกรณ์ที่ไวต่อการเปลี่ยนแปลงของแรงดันและระยะเวลาต้องปลดวงจรออกจากระบบเป็นผลให้กระบวนการผลิตหยุดชะงัก ซึ่งปัญหาที่ต้องพิจารณาคือ เมื่อเกิดฟอลต์แบบ 1 เฟลส์ลงดิน ที่ระยะทางห่างจากสถานีไฟฟ้า 1 กิโลเมตร และ 20 กิโลเมตร ระบบต้องดินที่สถานีไฟฟ้าแบบใดจะช่วยลดผลกระทบปัญหาคุณภาพไฟฟ้าให้กับผู้ใช้ไฟในพื้นที่ข้างเคียง ขณะเกิดฟอลต์

2. วิธีการทดลอง

การวิเคราะห์ฟอลต์แบบ 1 เฟลส์ลงดิน ที่เกิดขึ้นในระบบจำหน่ายไฟฟ้า สามารถเขียนเป็นไดอะแกรมเส้นเดียว อย่างง่ายดังแสดงในรูปที่ 2



รูปที่ 2 ไดอะแกรมเส้นเดียวของการเกิดฟอลต์แบบ 1 เฟลส์ลงดิน

จากรูปที่ 2 เมื่อเกิดฟอลต์แบบ 1 เฟสลงดิน ที่ตำแหน่ง k สามารถหากระแสฟอลต์ในส่วนขององค์ประกอบ
สามารถได้ดังแสดงในสมการที่ (1)

$$I_{fa}^{(0)} = I_{fa}^{(1)} = I_{fa}^{(2)} = \frac{V_f}{Z_{kk}^{(1)} + Z_{kk}^{(2)} + Z_{kk}^{(0)} + 3Z_f} \quad (1)$$

โดยที่ $I_{fa}^{(0)}$ คือ กระแสฟอลต์ลำดับศูนย์

$I_{fa}^{(1)}$ คือ กระแสฟอลต์ลำดับแรก

$I_{fa}^{(2)}$ คือ กระแสฟอลต์ลำดับสอง

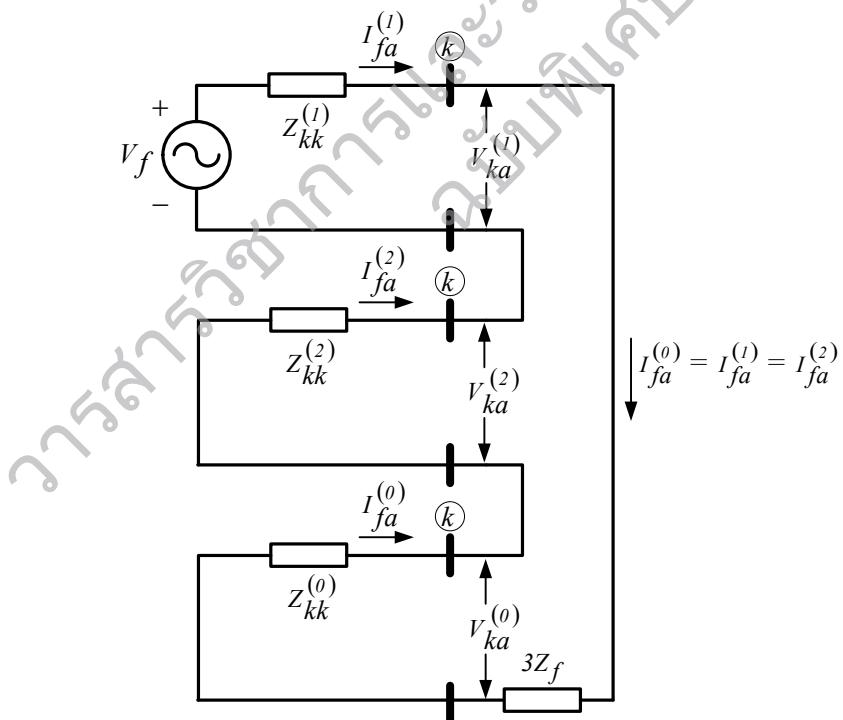
V_f คือ แรงดันไฟฟ้าก่อนเกิดฟอลต์ที่ตำแหน่ง k

$Z_{kk}^{(1)}$ คือ อิมพีเดนซ์เมตริกซ์ลำดับแรกaccoที่ k หลักที่ k

$Z_{kk}^{(2)}$ คือ อิมพีเดนซ์เมตริกซ์ลำดับสองaccoที่ k หลักที่ k

$Z_{kk}^{(0)}$ คือ อิมพีเดนซ์เมตริกซ์ลำดับศูนย์accoที่ k หลักที่ k

จากสมการที่ (1) สามารถเขียนเป็นวงจรสมมูลเทวินิของเน็ตเวิร์คลำดับแรก ลำดับสอง และลำดับศูนย์ ได้ดัง
แสดงในรูปที่ 3



รูปที่ 3 วงจรสมมูลเทวินิของเน็ตเวิร์ค

จากรูปที่ 3 สามารถนำมาใช้วิเคราะห์เพื่อหาแรงดันไฟฟ้าของตำแหน่งข้างเคียง ดังแสดงไว้ในสมการที่ (2)

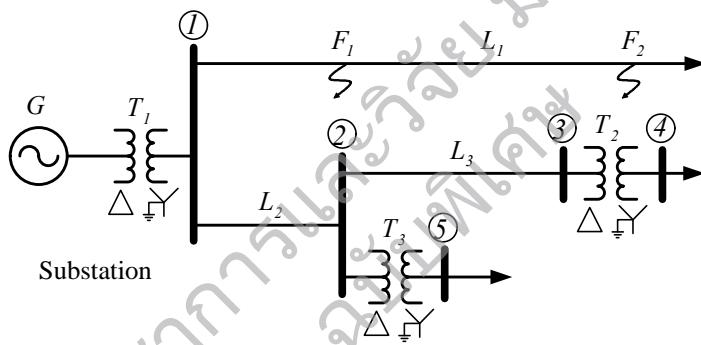
$$V_j = V_f - \frac{Z_{jk}}{Z_{kk}} V_f \quad (2)$$

โดยที่ V_j คือ แรงดันไฟฟ้าที่ตำแหน่ง j

Z_{jk} คือ อิมพีเดนซ์เมตริกซ์แอลกอกที่ j หลักที่ k

Z_{kk} คือ อิมพีเดนซ์เมตริกซ์แอลกอกที่ k หลักที่ k

ระบบการต่อลงดิน คือ การต่อลงดินระหว่างจุดนิวทรอล (Neutral) ของระบบไฟฟ้ากำลัง 3 เฟส จากเครื่องกำเนิดไฟฟ้าและหม้อแปลงไฟฟ้าโดยจะเป็นการเชื่อมต่อกันในระบบไฟฟ้ากำลัง เพื่อให้เกิดจุดอ้างอิงของค่าแรงดันไฟฟ้า การแบ่งแยกขอบเขตของระบบการต่อลงดินทำได้โดยใช้หม้อแปลงไฟฟ้า การออกแบบระบบการต่อลงดินที่เหมาะสมจะช่วยลดความเสียหายที่จะเกิดขึ้นกับอุปกรณ์ไฟฟ้าได้ ซึ่งระบบจำหน่ายไฟฟ้าที่นำมาใช้ศึกษาเป็นระบบ 22 KV แบบรัศมี (Radial) โดยกำหนดให้เกิดพื้นที่สายจำหน่าย L_1 ห่างจากสถานีไฟฟ้า 1 กิโลเมตร ที่ตำแหน่ง F_1 และ 20 กิโลเมตร ที่ตำแหน่ง F_2 สามารถอธิบายได้ดังแสดงในรูปที่ 4



รูปที่ 4 ไดอะแกรมเส้นเดี่ยวของระบบจำหน่ายไฟฟ้าแรงดัน 22 KV

จากรูปที่ 4 สายจำหน่ายเป็นสาย PIC (Partial Insulated Cable) ขนาด 185 mm^2 โดยสายจำหน่าย L_1 , L_2 และ L_3 มีระยะทาง 20, 1, และ 19 กิโลเมตร ตามลำดับ หม้อแปลงไฟฟ้า T_1 พิกัด 115 KV/22 KV ต่อแบบ DYn11 ส่วนหม้อแปลงไฟฟ้า T_2 และ T_3 พิกัด 22 KV/400 V ต่อแบบ DYn11 ความถี่ของระบบเท่ากับ 50 Hz ซึ่งพารามิเตอร์ของสายจำหน่ายสามารถดังแสดงในตารางที่ 1

ตารางที่ 1 พารามิเตอร์ของสายจำหน่ายระบบ 22 KV

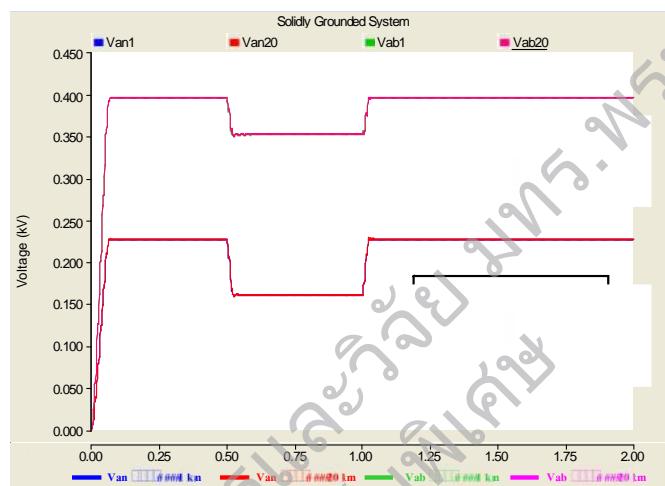
ขนาดสาย (mm^2)	Sequence	Resistance (ohm/km)	Reactance (ohm/km)	Susceptance (S/km)
185	Positive	0.214410	0.224010	5.3076E-6
	Zero	0.459940	1.755800	1.7886E-6

3. ผลการทดลองและวิเคราะห์ผล

ในบทความนี้ได้จำลองให้เกิดฟอลต์เพียงแบบเดียวคือ 1 เฟสลงดิน ที่ระยะทางห่างจากสถานีไฟฟ้า 1 km ตำแหน่ง F_1 และ 20 km ตำแหน่ง F_2 และได้ทำการจำลองเหตุการณ์ต่อลงดินในระบบจำหน่ายไฟฟ้าที่หม้อแปลงไฟฟ้า T_1 ส่วนหม้อแปลง T_2 และ T_3 เป็นหม้อแปลงที่มีการต่อแบบลงดินโดยตรง เพื่อศึกษาแรงดันไฟฟ้าต่อกลุ่มที่บัส 4 และ 5 ซึ่งเป็นแรงดันไฟฟ้าทางด้านจ่ายโหลดของหม้อแปลง จึงจำลองเหตุการณ์ได้ดังต่อไปนี้

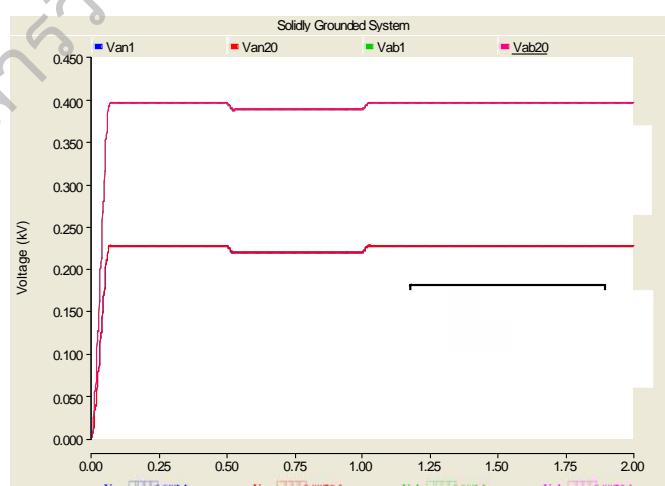
3.1 เหตุการณ์ระบบต่อลงดินโดยตรง

การศึกษาในเหตุการณ์นี้ได้จำลองให้หม้อแปลงไฟฟ้า T_1 , T_2 และ T_3 ต่อลงดินโดยตรงที่ เมื่อมีฟอลต์เกิดขึ้นที่ ตำแหน่ง F_1 และ F_2 ตามลำดับขนาดของแรงดันไฟฟ้าต่อกลุ่มที่บัส 4 และ 5 สามารถแสดงได้ดังแสดงในรูปที่ 5-6



รูปที่ 5 แรงดันไฟฟ้าต่อกลุ่มที่บัส 4 และ 5 เมื่อเกิดฟอลต์ที่ตำแหน่ง F_1

จากรูปที่ 5 เป็นแรงดันสาย และแรงดันไฟสูงจะไม่เกิดฟอลต์ที่บัส 4 และ 5 ซึ่งสามารถวัดขนาด แรงดันไฟฟ้าต่อกลุ่มที่บัส 4 และ 5 เท่ากับ 0.352 kV และ 0.160 kV ตามลำดับ

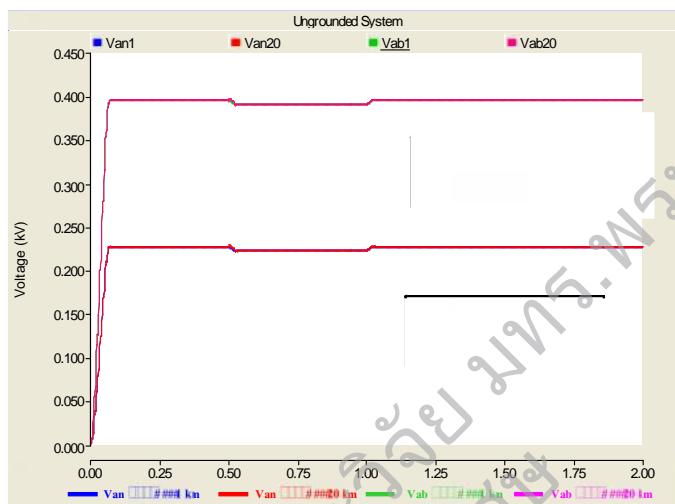


รูปที่ 6 แรงดันไฟฟ้าต่อกลุ่มที่บัส 4 และ 5 เมื่อเกิดฟอลต์ที่ตำแหน่ง F_2

จากรูปที่ 6 เป็นแรงดันสาย และแรงดันเฟสของวงจรไม่เกิดฟอลต์ที่บัส 4 และ 5 ซึ่งสามารถวัดขนาด
แรงดันไฟฟ้าตกชั่วขณะ เท่ากับ 0.387 kV และ 0.219 kV ตามลำดับ

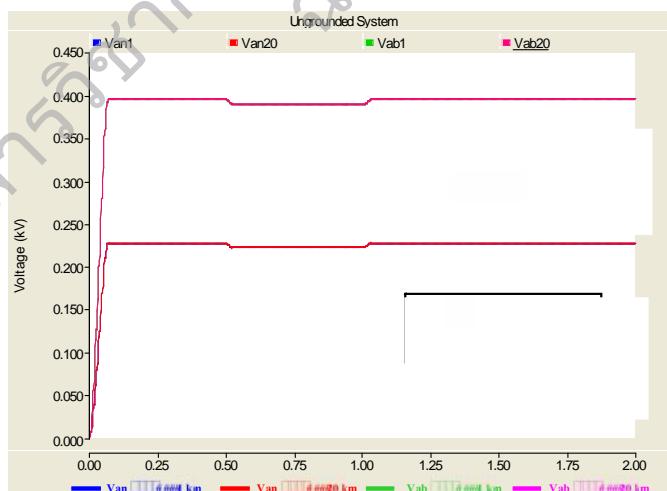
3.2 เหตุการณ์ระบบไม่มีการต่อลงดิน

การศึกษาในเหตุการณ์นี้ได้จำลองให้มือแปลงไฟฟ้า T_1 ไม่มีการต่อลงดิน ส่วนหม้อแปลงไฟฟ้า T_2 และ T_3
มีการต่อลงดินโดยตรง เมื่อมีฟอลต์เกิดขึ้นที่ ตำแหน่ง F_1 และ F_2 ตามลำดับ ขนาดของแรงดันไฟฟ้าตกชั่วขณะที่บัส 4
และบัส 5 สามารถแสดงได้ดังแสดงในรูปที่ 7-8



รูปที่ 7 แรงดันไฟฟ้าตกชั่วขณะที่บัส 4 และ 5 เมื่อเกิดฟอลต์ที่ตำแหน่ง F_1

จากรูปที่ 7 เป็นแรงดันสาย และแรงดันเฟสของวงจรไม่เกิดฟอลต์ที่บัส 4 และ 5 ซึ่งสามารถวัดขนาด
แรงดันไฟฟ้าตกชั่วขณะ เท่ากับ 0.390 kV และ 0.223 kV ตามลำดับ



รูปที่ 8 แรงดันไฟฟ้าตกชั่วขณะที่บัส 4 และ 5 เมื่อเกิดฟอลต์ที่ตำแหน่ง F_2

จากรูปที่ 8 เป็นแรงดันสาย และแรงดันเฟสของวงจรไม่เกิดฟอลต์ที่บัส 4 และ 5 ซึ่งสามารถวัดขนาด
แรงดันไฟฟ้าตกชั่วขณะ เท่ากับ 0.390 kV และ 0.223 kV ตามลำดับ

3.3 เหตุการณ์ระบบต่อลงดินโดยผ่านความต้านทาน

การศึกษาในเหตุการณ์ระบบต่อลงดินโดยผ่านความต้านทาน ได้จำลองให้หม้อแปลงไฟฟ้า T_1 มีการต่อลงดินโดยผ่านความต้านทาน Neutral Ground Resistor, NGR มีค่าเท่ากับ 12.7Ω เมื่อมีฟอลต์เกิดขึ้นที่ ตำแหน่ง F_1 และ F_2 ตามลำดับขนาดของแรงดันไฟฟ้าตกชั่วขณะที่บัส 4 และ 5 สามารถแสดงได้ดังแสดงในตารางที่ 2

ตารางที่ 2 ขนาดแรงดันไฟฟ้าตกชั่วขณะที่บัส 4 และ 5

ตำแหน่ง	Bus 4		Bus 5	
	Vab	Van	Vab	Van
F_1	0.382 kV	0.218 kV	0.382 kV	0.218 kV
F_2	0.387 kV	0.221 kV	0.387 kV	0.221 kV

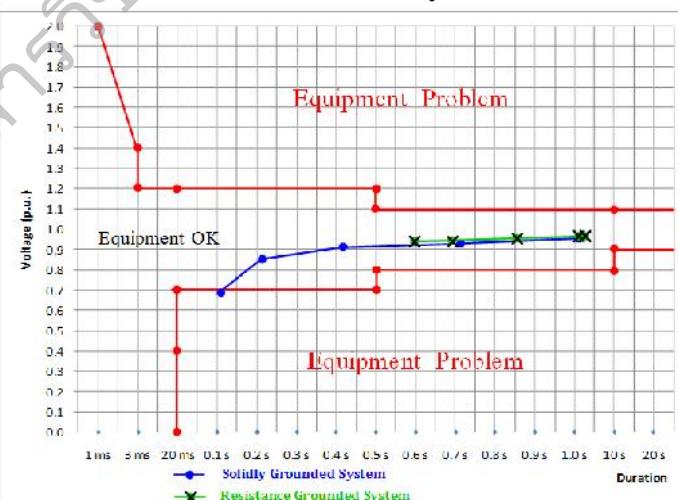
3.4 เหตุการณ์ระบบต่อลงดินโดยผ่านรีแอกเคนซ์

การศึกษาในเหตุการณ์นี้ได้จำลองให้หม้อแปลงไฟฟ้า T_1 มีการต่อลงดินโดยผ่านรีแอกเคนซ์ มีค่าเท่ากับ 37.7Ω เมื่อมีฟอลต์เกิดขึ้นที่ ตำแหน่ง F_1 และ F_2 ตามลำดับขนาดของแรงดันไฟฟ้าตกชั่วขณะที่บัส 4 และ 5 สามารถแสดงได้ดังตารางที่ 3

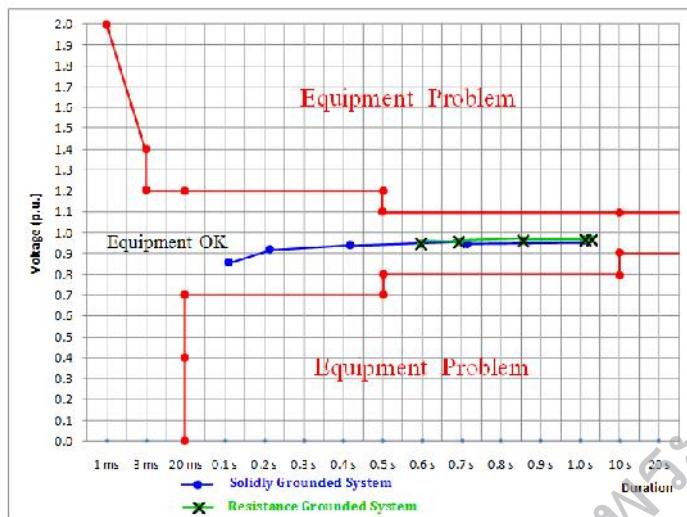
ตารางที่ 3 ขนาดแรงดันไฟฟ้าตกชั่วขณะที่บัส 4 และ 5

ตำแหน่ง	Bus 4		Bus 5	
	Vab	Van	Vab	Van
F_1	0.386 kV	0.215 kV	0.386 kV	0.215 kV
F_2	0.389 kV	0.221 kV	0.389 kV	0.221 kV

จากการจำลองเหตุการณ์เราได้นำขนาดแรงดันไฟฟ้าตกชั่วขณะที่บัส 4 และบัส 5 มาทำเป็นระบบเบอร์ยูนิต และเขียนเป็นกราฟตามมาตรฐาน IEC การต่อลงดินที่การไฟฟ้าส่วนภูมิภาคใช้งานเป็นแบบต่อลงดินโดยตรง และการต่อลงดินโดยผ่านความต้านทาน ดังนั้นจึงทำการเปรียบเทียบการต่อลงดินทั้งสองแบบ เพื่อศึกษาปัญหาคุณภาพไฟฟ้า ทางด้านจ่ายโหลดของหม้อแปลงไฟฟ้า ซึ่งแสดงให้เห็นได้ดังแสดงในรูปที่ 9-10



รูปที่ 9 แรงดันไฟฟ้าเฟลที่บัส 4 และ 5



รูปที่ 10 แรงดันไฟฟ้าสายที่บัส 4 และ 5

จากรูปที่ 9 แสดงแรงดันไฟฟ้าไฟที่บัส 4 และ 5 เมื่อเกิดฟอลต์ที่สายจำหน่าย L_1 โดยมีระยะทางห่างจากสถานีไฟฟ้า 1 km, 5 km, 10 km, 15 km และ 20 km ส่วนรูปที่ 10 แสดงแรงดันไฟฟ้าสายที่บัส 4 และ 5 เมื่อเกิดฟอลต์ที่สายจำหน่าย L_1 โดยมีระยะทางห่างจากสถานีไฟฟ้า 1 km, 5 km, 10 km, 15 km และ 20 km จากผลการเบริยนเทียบขนาดของแรงดันตกช่วงขณะมาตรฐาน IEC ทำให้ทราบว่า ระบบการต่อลงดินโดยตรงมีผลกระทบของแรงดันตกช่วงขณะมากกว่าระบบการต่อลงดินโดยผ่านความต้านทาน แต่ระยะเวลาในการกำจัดฟอลต์ของระบบการต่อลงดินโดยผ่านความต้านทานจะใช้เวลาที่นานกว่าระบบการต่อลงดินโดยตรง กล่าวคือ ระบบที่มีขนาดแรงดันไฟฟ้าตกน้อยกว่าจะใช้เวลาในการกำจัดฟอลต์ที่นานกว่านั้นเอง แต่หากของแรงดันตกช่วงขณะสำหรับระบบการต่อลงดินทั้ง 2 ชนิดนี้ ก็ยังอยู่ในเกณฑ์ที่ยอมรับได้ โดยไม่ก่อให้เกิดอันตราย หรือความเสียหายต่ออุปกรณ์ไฟฟ้าของผู้ใช้ไฟ

4. สรุป

ระบบการต่อลงดินโดยตรงมีขนาดของแรงดันไฟฟ้าตกช่วงขณะมากกว่าระบบการต่อลงดินชนิดอื่น ๆ เนื่องจากใช้กับระบบไฟฟ้าระดับแรงดันต่ำ หรือระบบส่งจ่ายกำลังไฟฟ้าที่สามารถทนกับกระแสแลดูดวงจรที่สูงมากฯ ได้แต่กระแสแลดูดวงจรมีค่าสูงมากเนื่องจากกราว์ดมีความต้านทานต่ำมาก แรงดันไฟฟ้าตกช่วงขณะในวงจรที่เมื่อเกิดฟอลต์จะมีค่าสูง ระบบการต่อลงดินโดยผ่านความต้านทานมีขนาดของแรงดันตกช่วงขณะน้อยกว่าระบบการต่อลงดินโดยตรง กระแสแลดูดวงจรที่เกิดขึ้นจะน้อยมากจึงไม่จำเป็นต้องรีบปลดวงจรทันทันทีให้มีความต่อเนื่องในการจ่ายกระแสไฟฟ้า ระบบป้องกันไม่สามารถตรวจสอบจับกระแสแลดูดวงจรได้ เมื่อเกิดฟอลต์อาจเกิดสภาพแวดล้อมเกินช่วงขณะที่รุนแรงมากจนทำให้อุปกรณ์เกิดความเสียหาย ระบบการไม่ต่อลงดินถือได้ว่าไม่มีผลกระทบของแรงดันไฟฟ้าตกช่วงขณะ เป็นระบบการต่อลงดินที่ช่วยป้องกันความเสียหายที่จะเกิดกับหม้อแปลงไฟฟ้า เมื่อเกิดกระแสแลดูดวงจรลงดินที่มีค่าสูงมาก และลดแรงดันไฟฟ้าตกช่วงขณะเมื่อเกิดฟอลต์ 1 เฟสลงดิน เมื่อเกิดฟอลต์จะทำให้รีเลย์สามารถตรวจสอบจับฟอลต์และสั่งปลดวงจรได้ทันที และระบบการต่อลงดินโดยผ่านรีแอคเตนซ์มีขนาดของแรงดันตกช่วงขณะน้อยกว่าระบบการต่อลงดินโดยตรง การใช้ระบบการต่อลงดินโดยตรง และระบบการต่อลงดินโดยผ่านความต้านทานของการไฟฟ้าส่วนภูมิภาคสามารถทำให้มีคุณภาพไฟฟ้าที่อยู่ในเกณฑ์ที่ยอมรับได้

5. เอกสารอ้างอิง

- ชำนาญ ห่อเกียรติ และเทพกัญญา ขัติแสง. 2549. **การต่อลงดิน.** กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์จัลสนิทวงศ์.
- Information Technology Industry Council. 2000. ITI (CBEMA) Curve Application Note," Technology Committee 3 (TC3) of the ITI Council. Washington DC.
- J. J Grainger and W. D. Stevenson. 1994. **Power System Analysis.** Singapore : McGraw-Hill.
- P. M. Anderson. 1999. **Power System Protection.** New York : McGraw-Hill Book Company.
- P. M. Anderson. 1973. **Analysis of Faulted Power System.** the Iowa State University Press/Ames.
- Hadi Saadat. 1999. **Power System Analysis.** New Jersey : McGraw-Hill Book Company.
- IEEE std 80-2000. 2000. **IEEE Guide for Safety in AC Substation Grounding.** IEEE Power and Energy Society.